

En Gerard Carreras és arquitecte municipal de Llagostera, i, a més, disposa de despatx propi a Salt -inaugurat quan acabava d'obtenir el títol-, on compta amb diversos col·laboradors: dos delineaents i dos aparelladors "de confiança".

"En Xavier Montells, professor de l'Escola d'arquitectura del Vallès, va ésser una de les persones que em va transmetre la il·lusió per l'arquitectura; recordo que s'emocionava amb els projectes dels alumnes. Després de la carrera, i a partir d'un primer encàrrec, vaig buscar un despatx per establir-me. Comptava amb l'experiència d'haver treballat al despatx professional d'un professor de la Universitat mentre estudiava". I afegeix: "Actualment realitzo obres de tot tipus, arquitectura, urbanisme i interiorisme. Els encàrrecs m'arriben de tota l'àrea de Girona, no treballo en una zona en concret".

Deixem que en Gerard descriu l'activitat que desenvolupa: "Els projectes que realitzo es basen a plantejar propostes d'acord amb allò que el client necessita, procurant que la formalització sigui la més adient. També, quan un client es vol fer un habitatge unifamiliar generalment és la primera vegada que contacta amb un arquitecte, i jo procuro assessora-lo en tot el que representa portar endavant un projecte important per a ell".

Tot seguit passem a un altre punt, els honoraris de l'arquitecte: "La liberalització de les tarifes d'honoraris va implicar un canvi en la mentalitat dels arquitectes: la nostra activitat és com la de qualsevol industrial que participa en la construcció, l'instal·lador, el fuster, el guixaire...", ens explica el nostre interlocutor. "Els nostres honoraris es dedueixen en funció del pressupost de l'obra, de les seves característiques i de la seva superfície. Mantenir un despatx professional implica unes despeses: de material informàtic, d'oficina i els sous dels empleats. En un altre ordre, hi ha les quotes col·legials i les assegurances de responsabilitat civil". I a tot això, cal sumar "el component creatiu que hi ha al darrere, que no es veu. Hi ha qui es pensa que fer els plànols d'un habitatge és un tràmit burocràtic, no es valora la feina del tècnic. Afortunadament, aquests són una minoria".

Malgrat aquests entrebancs, el nostre interlocutor no amaga ni un bocí de l'alegria per la feina que fa: "M'agrada molt fer habitatges. Tinc una gran satisfacció cada cop que m'arriba un encàrrec a través d'un client a qui li he fet la casa perquè això significa que aquest ha quedat satisfet amb el projecte. Els plantejaments dels clients acostumen a ser els mateixos: volen un habitatge funcional ben organitzat, amb cuines espaioses i porxos. Per a mi, una obra excel·lent és aquella que ens deixa contents a mi i al client. Tanmateix, penso que l'arquitecte no ha d'imposar mai els seus criteris per davant dels interessos del client. Si ho fes així, les cases serien per a mi i no per als meus clients", insisteix. En l'àmbit creatiu, "hi ha clients que et permeten una certa llibertat i d'altres tenen molt clar el que volen. Alguns presenten croquis o et fan suggeriments a partir del que tu els proposes. El resultat final, però, ha de ser un projecte funcional i arquitectònicament correcte".

Declara també que la bona arquitectura no depèn de l'estira-i-arrotonsa amb el client, de la mateixa manera que és independent "dels avenços tecnològics que hagi pogut experimentar la construcció, tot i que aquests suposen un element important, que permet portar a terme les idees creatives. Gràcies a la incorporació de la informàtica, la feina en els despatxos d'arquitectes s'ha simplificat molt, tot i que el component creatiu és el mateix: les màquines encara no pensen". I encara matisa: "L'arquitectura és un art, és la suma d'una sèrie d'activitats creatives. Està tan capacitada un arquitecte sortit de la universitat com un a punt de jubilar-se, si ambdós són bons arquitectes... els músics, pintors o escultors, es jubilen?".

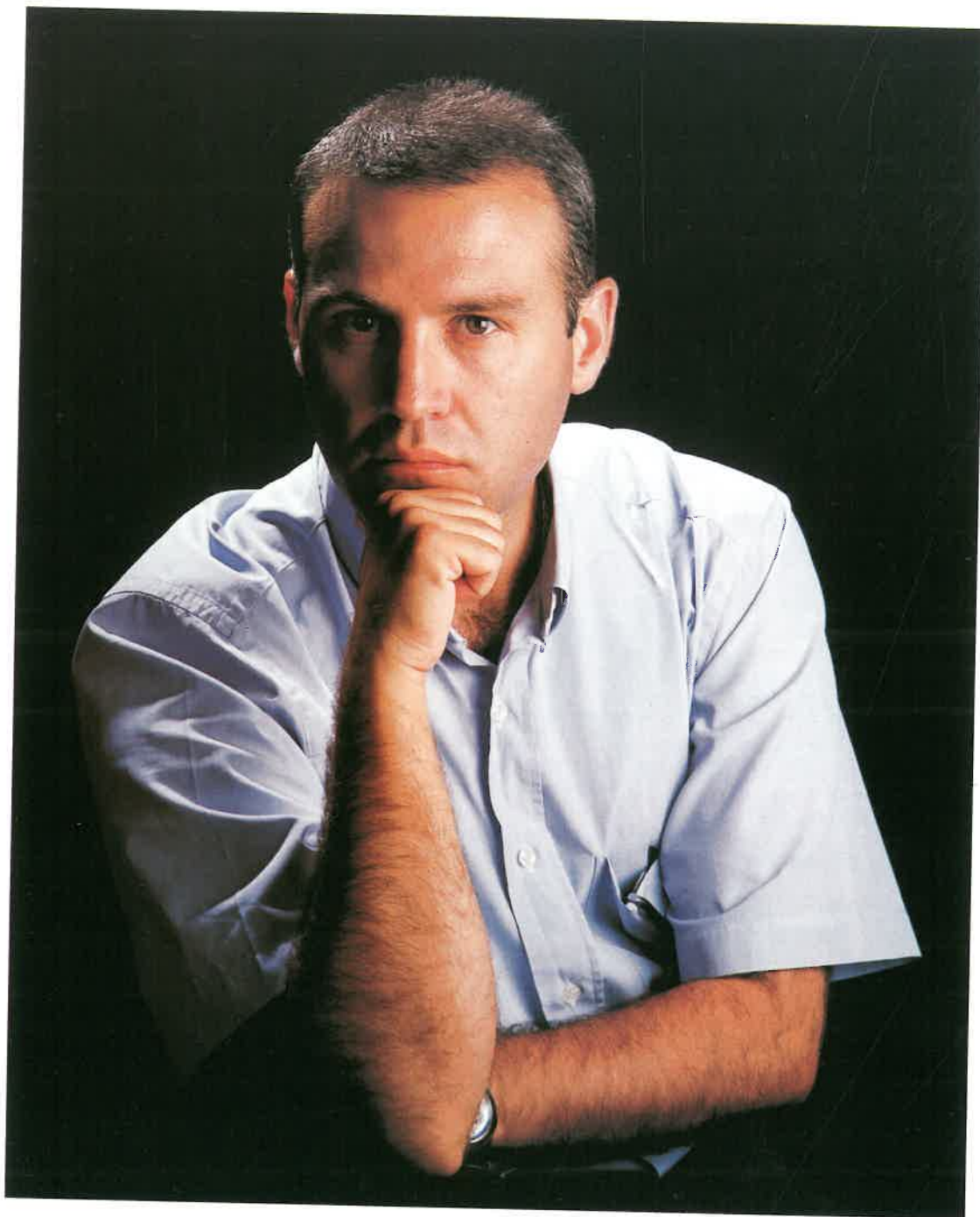
Els canvis, juntament amb l'augment en el nombre de membres del col·lectiu, han provocat també "una especialització en la professió d'arquitecte. Hi ha professionals que es dediquen exclusivament a l'urbanisme, d'altres a l'edificació, d'altres a la investigació o al càlcul d'estructures o a la docència".

Pel que fa a la seva feina a l'administració, Carreras apunta que aquesta "representa una visió de l'arquitectura diferent, des d'un altre punt de vista. Al despatx, l'activitat està molt centrada en la relació client-projecte-arquitecte. A l'administració els temes són urbanístics, i tenen una incidència i una repercussió en altres àmbits socials o econòmics".

Tota una nova dimensió: "En la feina del despatx, pots tenir un encàrrec puntual per realitzar una edificació. Llavors només intervenim en un emplaçament, en un punt de la trama urbana i analitzem uns condicionants pròxims. En l'urbanisme és té una visió global de la ciutat, les àrees residencials, els barris, el sistema de comunicació, els espais lliures, els equipaments, les zones verdes, el sòl urbanitzable, el sòl a protegir, les infraestructures i condicionants geogràfics, com poden ser les trames existents, el territori o d'altres. La ciutat creix i s'adapta a l'entorn, també".

És aquesta idea de globalitat la que el col·lectiu d'en Gerard Carreras intenta transmetre al públic: "Cal tenir en compte que l'arquitectura no està constituïda únicament per un component funcional, sinó que hi ha un component formal important. Quan algú fa una casa, ha de saber que contribueix a configurar la imatge del poble o del seu carrer amb la proposta arquitectònica que planteja". En aquest sentit el nostre arquitecte opina que "la sensibilitat del promotor és diferent a la del particular, els pobles es constitueixen, en certa manera, d'una suma de petits components que conformen les cases particulars, mentre que la ciutat és la suma de les diferents edificacions que han estat promogudes per professionals de la construcció, els promotors".

Així és aquest conversador que assegura que la seva gran afició, a més de l'arquitectura, és la de passar els caps de setmana amb la família: "Durant la setmana estic totalment absorbit per la feina. Quan arriba el cap de setmana, el que em ve de gust és estar amb la meua dona i amb els meus dos fills".

“L’arquitectura és un art,
és la suma d’una sèrie
d’activitats creatives”

Gerard Carreras - Salt (Gironès)